

Рубанець Т. В.

СЕМАНТИЧНІ МОДЕЛІ КОНВЕРСІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (НА ПРИКЛАДІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ $N \rightarrow V$)

Стаття присвячена дослідження процесу конверсії на прикладі вербалізації за моделлю «іменник – дієслово». У статті встановлено особливості семантичних змін при вербалізації в англійській мові та виокремлено найчастотніші семантичні моделі конверсії.

Ключові слова: конверсиви, вербалізація, іменник, дієслово, семантичні зміни.

Рубанець Т. В. Семантические модели конверсии в английском языке (на примере вербализации $N \rightarrow V$). – Статья.

Статья посвящена исследованию процесса конверсии на примере вербализации по модели «имя существительное – глагол». В статье определены особенности семантических изменений при вербализации в английском языке и выделены наиболее частотные семантические модели конверсии.

Ключевые слова: конверсивы, вербализация, имя существительное, глагол, семантические изменения.

Rubanets T. V. Conversion semantic models in English language. – Article.

The given article deals with the conversion process investigation using the verbalization example, namely the $V \rightarrow N$ model. The verbalization semantic changes peculiarities in the English language are determined and the most frequently used conversion semantic models are grouped.

Key words: conversion-created items, verbalization, noun, verb, semantic changes.

Конверсія – це спосіб утворення нових слів, при якому зовнішня форма не змінюється, але слово переходить до іншого граматичного розряду, набуваючи нових функцій і нових значень [2, с. 72]. При утворенні нового слова за конверсією змінюється не лише його граматичне значення, але й лексичне, що й веде до появи нового слова. Конверсія є одним із найпродуктивніших способів словотвору в англійській мові, що зумовлюється аналітичним характером її будови.

Проблему конверсії вивчали багато дослідників, яких можна умовно розділити на дві групи. Перша група дослідників не вважає конверсію способом словотвору. Так, А. Кеннеді, Р. Уодделл, К. Поллок та інші розглядають конверсію як використання одного й того ж слова у функціях різних частин мови, або як функціональний перехід з однієї частини мови в іншу [8, с. 151], тобто такі слова, як *wife* – «дружина», *to wife* – «одружуватися», є формами одного й того ж слова. Проте більша частина лексикологів дотримується протилежної думки й вважає конверсію одним із найпродуктивніших засобів словотвору в англійській мові. Прихильники цього погляду пропонують різноманітні визначення конверсії. Зокрема, О. Смирницький розглядає конверсію як вид словотвору, при якому словотвірним засобом є парадигма слова [12, с. 287]. Р. Гінзбург ставить конверсію в один ряд із випадками фонетичної ідентичності словоформ, головним чином – початкових форм двох слів, які належать до різних частин мови [5, с. 127].

У лексикології виділяють чотири основні різновиди конверсії: 1) вербалізація (утворення дієслів); 2) субстантивація (утворення іменників); 3) ад'ективація (утворення прікметників); 4) адвербалізація (утворення прислівників) (А. Загоруйко, О. Кубрякова О. Смирницький). Явище конверсії широко представлене в сучасній англійській мові. Установ-

лено, що найпродуктивнішим різновидом конверсії є субстантивація, найчастіше від дієслів, а також від прікметників. Далі йде вербалізація, в основному в моделі «іменник – дієслово». Найменш активними є процеси ад'ективації й адвербалізації. Проте досі відсутні роботи узагальнюючого характеру з кількісними відомостями про розповсюдженість різних видів конверсії в англійській мові, що й зумовлює актуальність нашого дослідження.

Мета статті – проаналізувати процес конверсії на прикладі вербалізації за моделлю «іменник – дієслово» і встановити особливості семантичних змін під час вербалізації в англійській мові. **Матеріалом** вибірки слугували 7774 приклади вербалізації за моделлю « $N \rightarrow V$ », виписаних зі словників New Webster's Dictionary (15) (загальна кількість виписаних конверсивів – 2187 лексичних одиниць), Macmillian English Dictionary (14) (1464 конверсиви), Longman Dictionary Of Contemporary English (13) (1422 конверсиви) та The American College Dictionary (16) (2701 конверсив).

Головна ознака конверсії як словотвірного процесу – формування нового змісту. Особливістю цього явища є те, що відбувається перевідомлення мотивуючої основи. Так, багато іменників, утворених від дієслів у результаті часткової конверсії, уживаються лише у формі одиниці: *“It gave me quite a scare. That was a good laugh”*. Ще однією умовою конверсії є обов'язкова тотожність одиниці, яка мотивує процес, і вмотивовані одиниці. Саме цей факт викликає труднощі як із визначенням напряму походності (що й від чого утворено), так і з визначенням похідного характеру досліджуваної одиниці [9, с. 33].

Загалом виділяють п'ять основних критеріїв семантичної деривації за конверсією:

1) критерій невідповідності (невідповідність між кореневою морфемою та частиномовним зна-

ченням основи в одному слові з пари слів, пов'язаних за конверсією);

2) критерій синонімії (ґрунтуються на порівнянні пари слів, утворених за конверсією, з аналогічною синонімічною парою слів);

3) критерій семантичної деривації (ґрунтуються на семантичній деривації всередині пари слів, утворених за конверсією);

4) критерій частоти (менша частота вживання одного слова з пари конверсивів указує на те, що це слово є похідним);

5) трансформаційний критерій (може бути проілюстрований зміною предикативної синтагми в номінальну) [11, с. 89–91].

А. Уфімцева вважає, що в сучасній англійській мові дієслова за двочленною моделлю конверсії можуть бути утворені від будь-якого іменника за умови, що в мові не існує дієслова, утвореного від того ж кореня способом словотвору [10, с. 97]. М. Нікітін наводить такі базові моделі вербалізації:

1) якщо іменник має інструментальну семантику, тобто означає артефакт, створений для виконання певної дії, то конверсійне дієслово означає дію, для якої вихідний іменник призначений як інструмент чи засіб (*fast* (n) – *to fast* (v)), або функцію, для виконання якої зазвичай слугує вихідний іменник (*winter* (n) – *to winter* (v));

2) якщо іменник означає чи позначає клас явищ або предметів, для яких певна дія є нормативною чи хоча б характерною ознакою, то дієслово набуває значення «діяти як вихідний іменник» (*vocation* (n) – *to vocation* (v)) або «здійснювати, виявляти, розкривати характерну ознаку вихідного іменника, бути вихідним іменником» (*summer* (n) – *to summer* (v));

3) уподібнювальний (симілятивний) і реформуючий різновиди семантичних змін унаслідок набуття дієсловом значення «становлення, перетворення у вихідний іменник» (*fox* (n) – *to fox* (v));

4) результативно-наслідкова залежність між значеннями іменника та дієслова, за якої дієслова описують ситуації з декількома складовими аргументами й включають до структури свого значення один з аргументів на правах диференційної ознаки, наприклад: *room* (n) «кімната» – *to room* (v) – «наймати кімнату; жити в найманій оселі»;

5) іменники, які позначають явища духовної, емоційної та фізіологічної сфер, утворюють дієслова зі значенням «випробовувати (проявляти, виявляти, розкривати) ці явища», наприклад: *face* (n) – *to face* (v) [7, с. 528–542].

На основі аналізу досліджуваного матеріалу ми виділили деякі семантичні моделі вербалізації в англійській мові.

1. Семантична модель «період часу → перебувати десь у цей період часу», наприклад: *weekend* (n) – «вихідні дні, кінець тижня, вікенд» – *to weekend* (v) – «проводити кінець тижня, про-

водити вихідні, відпочивати на вихідних». Цей приклад засвідчує те, що дієслово *to weekend* утворене за конверсією від іменника *a weekend* зі значенням «кінець тижня, вихідні дні» і має значення «проводити вихідні дні», тобто описує дію, яка означає знаходження в період часу, що описується першим значенням вихідного іменника. Інших значень, набутих надалі самостійно, незалежно від значень вихідного іменника, не засвідчено.

Аналогічним прикладом є *winter* (n) – «зима; рік; старість; період нещастя, лиха» → *to winter* (v) «проводити зиму, зимувати, утримувати взимку худобу, заморожувати». Дієслово *to winter* утворене за конверсією від іменника *a winter* зі значенням «зима, рік, старість, період нещастя, лиха» і набуває спочатку значення «проводити зиму, зимувати», тобто означає дію, яка відбувається в період часу, указанний у першому значенні вихідного іменника. Пізніше, у процесі самостійного функціонування, дієслово отримало самостійне значення «заморожувати», яке не збігається з жодним значенням вихідного іменника.

Іншими прикладами цієї семантичної моделі є *fast* (n) – «піст» → *to fast* (v) – «поститися, голодувати»; *holiday* (n) – «свято, день відпочинку, відпустка, канікули» → *to holiday* (v) – «відпочивати, проводити відпустку, канікули»; *honeymoon* (n) – «медовий місяць» → *to honeymoon* (v) – «проводити медовий місяць»; *summer* (n) – «літо, період цвітіння, розквіту» → *to summer* (v) – «проводити літо, випасати худобу на літньому пасовищі, грітися на сонці»; *vacation* (n) – «канікули, відпустка, відпочинок, розвага» → *to vacation* (v) – «відпочивати, брати відпустку» та ін.

2. Семантична модель «назви тварин → поведінка людини, схожа на поведінку цих тварин», наприклад: *fox* (n) – «лисиця, лис; пройда, хитрун; першокурсник університету; руда людина; лапочка (про дівчину)» → *to fox* (v) – «обдурювати, обманювати; прокисати (пиво); упійти, сп'янити; укриватися бурими плямами (про папір)». Наведений приклад указує на те, що дієслово *to fox*, утворене за конверсією від іменника *a fox* із головним значенням «лисиця», спочатку набуває значення «хитрувати, обдурювати», що означає поведінку людини, схожу на поведінку тварини, позначену вихідним іменником. Пізніше іменник отримує самостійне значення «бліднути, полотніти», яке не співвідноситься з жодним зі значень похідного іменника й позначає нове явище. Можна припустити, що відбувається зворотна конверсія з дієслова в іменник під час позначення людини, яка поводиться, наче лисиця, тобто іменник набуває значення «хитрун, спрітна людина, пройда».

Аналогічний семантичний зв'язок спостерігаємо в парі конверсивів *wolf* (n) – «вовк; жорстока (жадібна) людина; хижак; гульвіса, серцеїд; бабій,

розпусник» → *to wolf* (v) – «пожирати з жадобою; бігати за дівчатами (жінками); відбивати дівчину (у когось); вести розпусне життя». Із наведеного прикладу видно, що дієслово *to wolf* утворене за конверсією від іменника *a wolf* з основним значенням «вовк» і набуває значення «пожирати з жадобою, без насичення», тобто позначає манеру людини поїдати їжу, схожу на манеру цієї тварини. Це дієслово також набуло значення «вести розпусне життя», пов’язане з другим значенням іменника – «бабій, розпусник, залишальник», і наразі позначає поведінку людини, названу похідним іменником. Інших значень, не пов’язаних зі значеннями твірного іменника, не зафіксовано.

Іншими прикладами цієї семантичної моделі є *ape* (n) – «людиноподібна мавпа; мім; пародист; кривляка; мавпа» → *to ape* (v) – «мавпувати; наслідувати, імітувати; передражнювати; кривлятися»; *cock* (n) – «півень; забіяка; носик чайника; курок; стіг; виразний жест» → *to cock* (v) – «поводитися зухвало, бундючитися; піднімати; загнути догори»; *dog* (n) – «пес; хортиця; ловчий; падлюка, не-гідник» → *to dog* (v) – «вистежувати; ходити слідом; охороняти; цікувати собаками, полювати»; *monkey* (n) – «мавпочка; блазень, клоун; пустун, шибеник; кривляка» → *to monkey* (v) – «жартувати; бавитися; пустувати; втручатися; передражнювати; псувати щось через невміле користування»; *peacock* (n) – «павич, самець павича» → *to peacock* (v) – «пишатися, хизуватися, задаватися, чванитися»; *snake* (n) – «змія, гадюка; зрадник, за-проданець; віроломна людина; падлюка, гадина; нікчема, плаузун» → *to snake* (v) – «повзти, звиватися; пробиратися; витися, зміїтися; тягти; волочити; поцупити»; *tomcat* (n) – «кіт» → *to tomcat* (v) – «бігати за жінками, бути велелюбним, легковажним; мати багато партнерів» та ін.

3. Семантична модель «знаряддя праці → дії, що ними виконуються», наприклад: *hammer* (n) – «молот, кувалда, молоток; курок; язик дзвону; акселератор» → *to hammer* (v) – «бити молотом; кувати, карбувати; забивати, прибивати молотком; уперто працювати». З прикладу видно, що дієслово *to hammer*, яке утворене за конверсією від іменника *a hammer* із головним значенням «молот, кувалда, молоток», набуває значення «бити, прибивати, ударяти, кувати, карбувати», тобто позначає дію, для якої похідний іменник призначений в якості інструмента чи засобу. У процесі подальшого самостійного функціонування в мовленні дієслово отримує значення «шуміти, громіти, гудіти», тобто позначає дії фізичних об’єктів чи частин механізмів.

Схожий семантичний розвиток спостерігаємо в конверсивах *nail* (n) – «ніготь, кіготь; цвях» → *to nail* (v) – «прибивати цвяхами; приковувати; скопити, спіймати; поцупити, украсити». Похідне дієслово позначає дію, для якої іменник призна-

ченій як інструмент чи засіб, при цьому дієслово включає у своє значення артефакт, за допомогою якого відбувається дія: забивати цвяхи можна за допомогою молотка. У процесі самостійного функціонування в мовленні дієслово набуває іншого значення – «приковувати увагу», що відображає функції, характерні для твірного іменника – «прикувати» й «дискредитувати», що не пов’язане з жодним значенням твірного іменника.

Подібним чином відбувається зміна семантики в конверсивах *wire* (n) – «дріт; дротяна пружина; провід; дротяна сітка; дротяне загородження; телеграф; телефонний провід; фініш, лінія фінішу, фінал; спритний кишенський злодій» → *to wire* (v) – «зв’язувати, скріплювати дротом; прокладати, монтувати проводку; телеграфувати; установлювати підслуховуючу апаратуру». Дієслово *to wire* позначає дії, для яких твірний іменник призначений як інструмент чи засіб. У процесі самостійного функціонування дієслово набуло значення «установлювати підслуховуюче обладнання», яке не збігається з жодним зі значень похідного іменника.

Іншими прикладами цієї семантичної моделі є *poker* (n) – «кочерга; прилад для випалювання на дереві; шурувальний інструмент; манірна людина; жезл педеля; покер» → *to poker* (v) – «мішати кочергою; випалювати на дереві; грati в покер»; *spade* (n) – «лопата, заступ; лопатка; скребачка; совок; ніж для розчинення туши кита й тюленя; сошник гармати; карта винової масти» → *to spade* (v) – «копати лопатою; скребти совком; розчиняти китову чи тюленячу тушу»; *bat* (n) – «кійок, палиця; битка (у крикеті); пристрій для биття льону; ракетка (у тенісі); різкий удар» → *to bat* (v) – «лупцювати палицею, кійком; бити биткою; бити льон; відбивати м’яч руками (волейбол)»; *knife* (n) – «ніж; скальпель; скребок; кінджал; кортик; різець; струг» → *to knife* (v) – «різати ножем; наносити удар ножем; завдати удар у спину»; *axe* (n) – «сокира; колун; кригоруб; сокира ката; страти; різке скорочення (бюджету, штатів)» → *to axe* (v) – «працювати сокирою; стратити (відрубати голову сокирою); скорочувати (бюджет, штати)»; *rivet* (n) – «заклепка» → *to rivet* (v) – «клепати, склепувати; спрямовувати погляд; приковувати погляд; зосереджувати увагу; привертати увагу»; *sandpaper* (n) – «наждачний папір, наждак» → *to sandpaper* (v) – «зачищати, шліфувати наждаком»; *scythe* (n) – «коса» → *to scythe* – (v) «косити; зрізати; різко скоротити, урізати» та інші.

4. Семантична модель «місце → розмістити в подібному (схожому) місці», наприклад: *bottle* (n) – «пляшка; бутель; сулія; балон; колба; ріжок (для немовлят); спиртне; сніп, оберемок сіна» → *to bottle* (v) – «зберігати в пляшках; розливати в пляшки; спіймати на гарячому; в’язати снопи». Цей приклад засвідчує те, що дієслово *to bottle*

утворене за конверсією від іменника *a bottle* з основним значенням «пляшка; бутель; флакон; колба», набуває значення «зберігати в пляшках; розливати в пляшки» й означає дії, для котрих твірний іменник призначений як інструмент чи засіб для розміщення чогось. У процесі самостійного функціонування дієслово набуває значення «спіймати на місці злочину, спіймати на гарячому» і вживається в розмовній мові.

Схожим чином змінюється семантика конверсивів *pocket* (n) – «кишеня; мішок; луза; повітряна яма; зона; котел; гроші, багатство; бункер, скриня» → *to pocket* (v) – «покласти в кишеню; привласнити; одержувати прибуток; стримувати, приховувати почуття; терпляче зносити; заганяти кулю в лузу». Цей приклад засвідчує те, що дієслово *to pocket* утворене за конверсією від іменника *a pocket* зі значеннями «кишеня; луза», набуває відповідних значень «покласти до кишені; загнати кулю в лузу»; ці слова позначають дію, для якої твірний іменник призначений як засіб, тобто «кишеня; луза» слугують для розміщення в них якогось предмета. У процесі самостійного функціонування дієслово набуває інших значень – «угамувати емоції; терпляче зносити; обмежити свободу; утворювати порожнини та здуття»; такі значення не збігаються з жодним значенням похідного іменника.

До цієї семантичної моделі можна також віднести конверсиви *corner* (n) – «кут, куток; ріг (вулиці, будинку); закуток; край, кант, глухий кут» – *to corner* (v) – «зайти в безвихід; поставити в куток; розвернути (транспортний засіб); пройти поворот (у перегонах); розкласти по кутках; скуповувати товари зі спекулятивною метою»; *floor* (n) – «підлога; настил; перекриття; поміст; поверх, ярус; ґрунт; дно водойми; горизонт; зал засідань парламенту; право виступати на зборах; кіностудія, знімальний павільйон» → *to floor* (v) – «настилати підлогу; бути основою; бути дном; повалити на підлогу; збити з ніг; подолати; випити до dna; поставити в тупик; примусити замовкнути; збентежити; розсипати по підлозі; закінчити (роботу)»; *plate* (n) – «тарілка; миска; тарілка для збирання пожертв; плита, лист (металу); страва; броня; анод; фотопластинка; зубний протез, вставна щелепа; призовий кубок; електрод; столове срібло; металевий посуд» → *to plate* (v) – «покласти на тарілку; подати на тарілці; обшивати металевим листом; оковувати; бронювати; лудити; укривати металом; підкувати коня»; *prison* (n) – «тюрма, в'язниця; неволя» → *to prison* (v) – «ув'язнювати, позбавляти волі, обмежувати волю»; *can* (n) – «бідон; каністра; бляшанка; банка консервів; кухоль; жбан; коробка для кіноплівки; урна; ящик для сміття; в'язниця» → *to can* (v) – «консервувати (харчові продукти); розливати в бідони (каністри); посадити у в'язницю; записувати на

плівку»; *house* (n) – «дім; будинок; житло; будівля; хата; квартира; господа; нора; барліг; гніздо; клітка, вольєр; домівка; сім'я; родина; господарство; установа; заклад; коледж університету; інтернат; готель; колегія; рада; фірма; торговий дім; палата (парламенту)» → *to house* (v) – «надавати житло; дати притулок; поселити; прихистити; жити; квартирувати; прибирати; ховати; вміщати; заганяти в будинок; заганяти худобу; збирати (хліб)» тощо.

5. Семантична модель «результат → дії, які ведуть до результату», наприклад: *league* (n) – «ліга; союз; союз держав; спілка; утіда» → *to league* (v) – «утворювати союз (спілку); об'єднувати в союз; входити до спілки (союзу); об'єднуватися». Дієслово *to league* позначає дію, необхідну для досягнення результату, названого твірним іменником. Інших значень, не пов'язаних зі значеннями твірного іменника, не зафіксовано.

До цієї семантичної моделі ми віднесли також конверсиви *match* (n) – «рівня, пара; шлюб; достойний суперник; матч, змагання, гра; домовленість; парі, заклад; сірник» – *to match* (v) – «підходить під пару; одружуватися, брати шлюб; виходити заміж; видавати заміж; грati в орлянку; шпунтувати; змагатися; протистояти»; *patch* (n) – «латка; клаптик; пов'язка на оці; уривок; смужка наклееного пластиру; мушка (на обличчі); невелика ділянка землі; нашивка; зона відповідальності; оздоблення (на сукні); відрізок часу; опудало; недоумок; пляма; бляшка» – *to patch* (v) – «латати, лагодити; використовуватися для латок, для лагодження; наклеювати, наносити нашивки; укриватися плямами; бути покритим (усіяним) чимось; улагоджувати сварку» тощо.

6. Семантична модель «особа → дія, характерна для цієї особи», наприклад:

cook (n) – «кухар, куховар; кок; кухарка» – *to cook* (v) – «куховарити; готовувати (страву); варити, смажити, пекти; смажитися, пектися; піддаватися тепловій обробці; підробити, сферікувати; вигадати». Дієслово *to cook* позначає дію, характерну для твірного іменника. Надалі дієслово набуває самостійних значень – «зазнати впливу сонячного проміння» та «створювати що-небудь», які не відповідають жодному значенню твірного іменника.

Схожий семантичний розвиток спостерігаємо в конверсивах *witness* (n) – «свідок; свідчення, покази; доказ; понятій» – *to witness* (v) – «бути свідком; свідчити; бути доказом; засвідчувати, завіряти; давати свідчення; виступати свідком (у суді) під час складання документів». Дієслово *to witness* позначає прояв, розкриття характерної чи класоутворюючої ознаки твірного іменника. У процесі самостійного функціонування дієслово набуває значення «бути місцем або часом», що не схоже на жодне значення вихідного іменника.

До цієї моделі можна віднести також конверсиви *judge* (n) – «суддя; арбітр, експерт; третей-

ський суддя; рефері; знавець, цінитель» – *to judge* (v) – «судити; ухвалювати вирок (рішення); бути арбітром (експертом); вважати, гадати; оцінювати; складати думку; приходити до висновку; осуджувати, гудити, ганити»; *father* (n) – «батько; Бог; праотець; творець; заступник; родонаочальник; духовний отець; священик; єпископ; предок; захисник» – *to father* (v) – «бути (вважатися) батьком (автором, творцем); породжувати; спричиняти, викликати, установлювати (приписувати) батьківство (авторство); по-батьківськи піклуватися» тощо.

7. Семантична модель «явища духовної, емоційної та фізіологічної сфер → пізнавати (переживати) ці явища», наприклад: *fear* (n) – «страх, острах; побоювання; трепет, побожний страх; жах» – *to fear* (v) – «боятися, лякатися; побоюватися; очікувати (чогось небажаного); поважати, ставитися з шанобливим острахом; лякати, вселяти страх». Дієслово *to fear* означає «пізнавати (переживати, викривати) явище, назване вихідним іменником». Інших значень, не пов’язаних зі значеннями вихідного іменника, не зафіксовано.

Подібні семантичні переходи відзначаємо для конверсивів *hunger* (n) – «голод; голодування, тривале недоїдання; потреба (у чомуусь); прагнення, сильне бажання (чогось)» – *to hunger* (v) – «голодувати; бути голодним; відчувати голод; морити голодом; примушувати голодом зробити щось; жадати, бажати, прагнути (чогось)»; *wonder* (n) – «дивина, чудо; щось дивовижне (несподіва-

не, чудове); подив; сумнів» – *to wonder* (v) – «цикавитися; запитувати себе; дивуватися, чудуватися; викликати здивування», *scare* (n) – «паніка; панічний страх; психоз; переляк; страховище» – *to scare* (v) – «лякати, налякати, перелякати; залякувати; злякатися, перелякатися, переполошитися; відстрашувати, сполохати» тощо.

Аналіз наведених вище прикладів утворення дієслів від іменників за допомогою конверсії дозволяє виокремити базові моделі лексичної конверсії, які демонструють регулярні семантичні зміни. Сюди належать такі моделі: період часу → перебувати десь у цей період часу; назви тварин → поведінка людини, схожа на поведінку цих тварин; знаряддя праці → дії, що ними виконуються; місце → розмістити в подібному (схожому) місці; результат → дії, які ведуть до результату; особа → дія, характерна для цієї особи; явища духовної, емоційної та фізіологічної сфер → пізнавати (переживати) ці явища. Загалом можна зробити висновок, що всі моделі лексичної конверсії N → V так чи інакше об’єднуються навколо ідеї здійснення; найзагальніший напрям усіх випадків конверсії цього типу має на меті представляти дії, які виявляють певну характерну ознаку (властивість, якість, функцію) класу вихідних іменників.

Перспективним вважаємо дослідження семантичних моделей інших видів конверсії (субстантивації, ад’ектикації, адвербіалізації тощо) для встановлення загальних закономірностей зміни семантики в процесі переходу слів в інші частини мови.

Література

1. Арнольд И. Лексикология современного английского языка / И. Арнольд. – 3-е изд. – М. : Высшая школа, 1986. – 295 с.
2. Бочкарева Т. Основы теории изучаемого языка. Теоретическая грамматика английского языка. Лексикология / Т. Бочкарева, В. Морозов. – Оренбург : ГОУ ОГУ, 2004. – 83 с.
3. Антрушина Г. Лексикология английского языка / Г. Антрушина, О. Афанасьева, Н. Морозова. – М. : Дрофа, 1999. – 288 с.
4. Елисеева В. Лексикология английского языка : [учебник] / В. Елисеева. – СПб. : СПбГУ, 2003. – 44с.
5. Гинзбург Р. Лексикология английского языка : [учебник] / Р. Гинзбург, С. Хидекель, Г. Князева, А. Санкин. – 2-е изд. – М. : Высшая школа, 1979. – 269 с.
6. Дубинец Э. Лексикология современного английского языка: лекции и семинары / Э. Дубинец. – М. : Глосса-Пресс, 2002. – 192 с.
7. Никитин М. Курс лингвистической семантики : [учеб. пособие] / М. Никитин. – СПб. : Научный центр проблем диалога, 1996. – 760 с.
8. Харitonчик З. Лексикология английского языка / З. Харitonчик. – Минск : Высшая школа, 1992. – 229 с.
9. Кубрякова Е. Конверсия в современном английском языке / Е. Кубрякова, В. Гуреев // Вестник ВГУ. Серия «Лингвистика и межкультурная коммуникация». – 2002. – № 2. – С. 33–38.
10. Уфимцева А. Слово в лексико-семантической системе языка / А. Уфимцева. – М. : Наука, 1968. – 287 с.
11. Зыкова И. Практический курс английской лексикологии / И. Зыкова. – 2-е изд. – М. : Академия, 2007. – 288 с.
12. Смирницкий А. Синтаксис английского языка / А. Смирницкий, В. Пассек. – М. : Издательство лит-ры на иностр. языках, 1957. – 287 с.

Джерела ілюстративного матеріалу

13. Barnhart C. The American College Dictionary / C. Barnhart. – New York: Random House, 1969. – 1444 p.
14. Longman Dictionary of Contemporary English. – 5th ed. – London : Pearson education, 2009. – 2082 p.
15. Macmillan English Dictionary: For Advanced Learners. – Ed. by M. Rundell. – London : Palgrave Macmillia, 2006. – 1691 p.
16. Webster’s New World Dictionary of American English / Ed. by Victoria Neufeldt. – 3rd ed. – New York : A Prentice Hall / Macmillan Company, 1996. – 1574 p.